

24 Σεπτεμβρίου 2020

Πυκνώνουν τα Ανησυχητικά Περιστατικά στη ΣΘΕ

Με αυξανόμενη συχνότητα τον τελευταίο καιρό, ολιγομελείς ομάδες φοιτητών κάνουν συνδικαλιστικές «παρεμβάσεις» σε πολεμική ατμόσφαιρα που δεν προμηνύει τίποτα καλό. Για αρκετούς μήνες μια τέτοια ομάδα διέλυε συστηματικά τις Γενικές Συνελεύσεις του Τμήματος Μαθηματικών με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη διοικητική λειτουργία του τμήματος. Υποτίθεται ότι είχαν αυτόκλητα αναλάβει την εφαρμογή κάποιων υπαρκτών ή ανύπαρκτων αποφάσεων της ΓΣ του φοιτητικού συλλόγου (η οποία έχει απαρτία με 90 μέλη σε σύνολο άνω των 3500 φοιτητών του Τμήματος). Ο ίδιος ο φοιτητικός σύλλογος έχει σοβαρές ευθύνες αφού αφενός άφηνε αυτή την ομάδα να αυτενεργεί και αφετέρου δεν ορίζει εκπροσώπους στη ΓΣ του Τμήματος.

Τέτοιες διαλυτικές τακτικές οδηγούν στον περιορισμό των μισερών δυνατοτήτων αυτοδιοίκησης που παρέχει το υφιστάμενο νομικό καθεστώς. Επίσης, αντικειμενικά, η συνέχιση της λειτουργίας ενός τμήματος κάτω από αυτές τις συνθήκες θα γίνει δυνατή μόνον εφόσον ένα πλήθος αρμοδιοτήτων φύγει από τα χέρια της ΓΣ, πράγμα που ενδεχομένως πλήξει τη συλλογικότητα στη λήψη των αποφάσεων και την εκμετάλλευση των δυνατοτήτων που παρέχει η γενικευμένη συζήτηση. Εν τέλει, μπορεί να υπάρξει αδυναμία διεκπεραίω-

σης βασικών λειτουργιών του τμήματος, με άμεσες αρνητικές συνέπειες για το σύνολο της κοινότητάς του. Το σοβαρό αυτό πρόβλημα παρακάμφθηκε εν μέρει λόγω της πανδημίας και των εξ αποστάσεως γενικών συνελεύσεων. Αυτό όμως δεν είναι λύση.

Ομάδες με στόχο όχι να πείσουν τον οποιονδήποτε για την ορθότητα μιας θέσης, αλλά να «συμμορφώσουν», εμφανίζονται και σε άλλες σχολές της ΣΘΕ. Κάποιες φορές οι ομάδες αυτές φαίνεται να έχουν κοινά μέλη όπως διαπιστώθηκε στην περίπτωση των βανδαλισμών στο γραφείο συναδέλφου στο Φυσικό με στόχο την τρομοκράτησή του. Πρόσφατα είχαμε μια άκρως ανησυχητική κλιμάκωση με επεισόδια κατά την εξέταση μαθημάτων στο Τμήμα Γεωλογίας και Γεωπεριβάλλοντος του ΕΚΠΑ, επεισόδια που οδήγησαν στην πρωτοφανή αναβολή των εξετάσεων για κάποια μαθήματα. Στο σοβαρότερο από τα περιστατικά μια ομάδα μικρότερη των 10 ατόμων απέκλεισε για περίπου μία ώρα έναν συνάδελφο σε ένα γραφείο και στη βάση κάποιων αιτημάτων ή «αιτημάτων» για την εξεταστική διαδικασία (στα οποία δεν μας ενδιαφέρει καν να υπεισέλθουμε), παρουσία και τρίτων, τον έβριζαν χυδαία και απείλησαν επανειλημμένα τη σωματική του ακεραιότητα. Ο συνάδελφος καταγγέλει επίσης ότι τον έσπρωξαν και τον χτύπησαν.

Όσοι από εμάς δεν επιθυμούν να μπαινοβγαίνει η Αστυνομία στις σχολές, για λόγους που έχουν αναλυθεί πολλές φορές στο παρελθόν, αναρωτιόμαστε πού αλλού μπορεί να προσφύγει κάποιος που προπηλακίζεται χυδαία και τον απειλούν χωρίς περιστροφές ότι «θα σε πάρουν τέσσερεις από εδώ μέσα». Όλα αυτά, πέρα από το προσωπικό κόστος που επιφέρουν στους παθόντες, αποτελούν επίσης μια εξαιρετική δυσφήμιση για το Δημόσιο Πανεπιστήμιο η οποία δεν μπορεί παρά να χαροποιεί τους πολλούς εχθρούς του. Τα μέλη αυτών των ομάδων είναι αρκετά μεγάλοι σε ηλικία ώστε να έχουν το ακαταλόγιστο των πράξεών τους ή να θεωρηθεί ότι δεν είναι σε θέση να αντιληφθούν σε ποιανού τον μύλο ρίχνουν νερό με τις ενέργειές τους. Τίθεται επίσης το ερώτημα, ποια είναι η θέση της Διοίκησης του ΕΚΠΑ και αν τα μέλη ΔΕΠ αφήνονται στην τύχη τους χωρίς καμία συνδρομή, για να ψάξει ο καθένας δική του στρατηγική επιβίωσης. Μας προβληματίζει έντονα η απουσία δημόσιας σχετικής τοποθέτησης από τη Σύγκλητο ή το Πρυτανικό Συμβούλιο.

Μπορεί κανείς πολλά να σκεφτεί πάνω στις αιτίες τέτοιων φαινομένων. Βλέπουμε και στον δικό μας χώρο τα μικρά περιθώρια ουσιαστικής συνδικαλιστικής παρέμβασης, τις δυσκολίες και φυ-

σικά τις ανεπάρκειες μας. Σε τέτοιες συνθήκες, η ακτιβιστική υπερανάπληρωση, αν υποθέσουμε ότι μιλάμε για τέτοια, είναι μια ατελέσφορη και τελικά επιζήμια διέξοδος. Το πανεπιστήμιο γενικά αλλά και ειδικότερα οι φοιτητικοί σύλλογοι πρέπει να βρουν τις λύσεις σε τέτοια ζητήματα και να σταματήσουν αυτόν τον κατήφορο. Όταν η έννοια της εκπροσώπησης χάνεται χωρίς ούτε κατά διάνοια να έχει αντικατασθεί από πραγματικές, και όχι θεωρητικές, «αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες», νόμος γίνεται το δικίο οποιουδήποτε σπεύδει να γεμίσει το κενό με την αυθεντία του, τον παραγοντισμό, και τις άδηλες διασυνδέσεις του.

Ας γίνει κατανοητό ότι ο τρόπος αυτός άσκησης «συνδικαλισμού» αποτελεί μια λούμπεν καρικατούρα, εξόχως παράφωνα σε σχέση με τη σοβαρότητα των μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα πανεπιστήμια και τις κινητοποιήσεις φοιτητικών συλλόγων πανελλαδικά.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους συναδέλφους που γίνονται, δυστυχώς όλο και συχνότερα κάποιοι από αυτούς, στόχοι παρόμοιων συμπεριφορών. Ανησυχούμε, και το λέμε με πλήρη επίγνωση, ότι η διαρκώς αυξανόμενη ένταση μπορεί να οδηγήσει στο να θρηνήσουμε θύματα.

Ο Πρόεδρος

Κ. Μηλολιδάκης

Ο Γραμματέας

Σ. Κολλιόπουλος